

Het nieuwe kunstendecreet werd tijdens de eerste structurele subsidieronde voor het eerst aan de praktijk getoetst. Tijdens de afvallingskoers langs Adviescommissie, Administratie en Minister verloren positief beoordeelde gezelschappen hun erkenning, werden negatief beoordeelde instellingen koppig weer opgepikt, en verloor de danswereld al haar jonge makers. Hoe vervlochten is de band tussen beleid en

KUNSTENBELEID

het kunstenlandschap? In welke mate wordt het artistieke aanbod bepaald door de methodologie van Commissie en Administratie? Is het beleid overgereguleerd, of moeten er net een paar regels en doelstellingen duidelijker worden afgelijnd? En hoe zit het met de relatie tussen kunst en politiek in een historisch perspectief? Liv Laveyne, Rudi Laermans, Delphine Hesters en Michael Hirsch formuleren een mogelijk antwoord.